

Bemærkninger til forslaget

Egentlig mener forslagsstillerne, at det burde være unødvendigt med et forslag om, at der også i Danmark skal afsættes tilstrækkelige økonomiske midler til AIDS-forskning. Det burde tværtimod være et samfundskrav, at også danske forskere sætter kræfter ind i AIDS-forskningen, og at de nødvendige midler hertil bevilges.

Det antages, at hver AIDS-patient koster samfundet omkring 1 mill. kr. Dertil kommer de mange menneskelige tragedier. Forskningens økonomiske behov er i den sammenhæng ganske beskedent: ca. 30 mill. kr. i 1986 er det fra forskellig side blevet opgjort til. Imidlertid er der fra det offentlige side stort set ingen midler blevet stillet til rådighed for AIDS-forskning. Den 13. januar 1986 sendte indenrigsministeren en redegørelse til folketingets medlemmer, hvoraf det fremgik, at statens lægevidenskabelige forskningsråd (SLF) i 1985 ydede ca. ½ mill. kr. i direkte støtte til forskningsprojekter vedrørende AIDS, og at rådet herudover yder støtte til et forskningsprofessorat, hvis indehaver også beskæftiger sig med AIDS-forskning. Endvidere foregår der en vis forskning inden for de eksisterende rammer på visse hospitalsafdelinger og videnskabelige institutter. Det er, hvad det offentlige tilsyneladende har stillet til rådighed, og intet tyder på, at beløbene bliver større i 1986.

Indenrigsministeren har offentligt erklæret som sin holdning, at danske forskere alligevel ikke kan komme først med en vaccine eller behandling af AIDS, og så kan det tilsyneladende efter ministerens opfattelse også være lige meget med dansk forskning i det hele taget. Det vidner om en selv for ministre usædvanlig snæver tankegang.

AIDS-forskning drejer sig ikke, som indenrigsministeren åbenbart tror, udelukkende om at finde en vaccine eller en behandling. Billedet er i virkeligheden langt mere nuanceret, end indenrigsministeren synes at have fantasi til at forestille sig.

Situationen med hensyn til AIDS-forskning kan sammenlignes med, hvad der skete med hensyn til forskning i smitsom leverbetændelse for 10-15 år siden. Danske forskere bidrog til denne forskning på en måde, som gav international genklang, og en

del af den danske forskning var medvirkende til, at vi i dag har en hepatitis B-vaccine, selv om danske forskere ikke deltog i selve fremstillingen af vaccinen. På samme måde er der også med hensyn til AIDS-forskning væsentlige områder, hvor den danske indsats kan få betydning, hvis de danske forskere ikke fortsat får besked på, at det er ligegyldigt, om de forsker i denne sygdom eller ej.

Det burde være indlysende, at det arbejde med at finde ud af, hvordan immunforsvaret styrkes eller vedligeholdes, som danske forskere allerede er begyndt på i det små, er helt afgørende for både AIDS-smittede og AIDS-patienter. I særdeleshed så længe der hverken findes vaccine eller behandling. På dette område er danske forskere særdeles velkvalificerede. Kun økonomiske begrænsninger kan hindre de pågældende i at nå frem til resultater, som kan betyde, at mennesker med AIDS lever længere, f.eks. indtil nogen finder frem til en egentlig behandling, uanset om disse »nogen« så er danskere eller ej.

Områderne for en dansk AIDS-forskning er talrige, men forslagsstillerne har valgt at angive følgende:

1. Der er behov for en sociologisk orienteret forskning i virkningerne af den informationskampagne, som allerede er i gang. Det er aldrig tidligere prøvet at markedsføre et budskab om at ændre de seksuelle omgangsformer, og man står derfor på bar bund med hensyn til erfaringer. Der bør forskes i, om informationskampagnen virker efter hensigten, eller om den skal ændres. Vigtigheden heraf understreges af, at informationskampagnen udgør et helt centralt led i den hidtidige indsats mod sygdommen.
2. Denne forskning skal kombineres med en forskning i smittespredningen i befolkningen og de enkelte risikogrupper. Det foregår ved, at man løbende følger udbredelsen af smitte i veldefinerede og afgrænsede befolkningsgrupper. Formålet er at registrere ændringer i smittespredningen så tidligt som muligt og på denne baggrund intensivere eller justere informationsvirksomheden eller andre forebyggende foranstaltninger.